

Wrocław, 8.12.2017

Streszczenie

W przedłożonej rozprawie przeanalizowano związek twórczości poetyckiej Tadeusza Różewicza z filozofią logotyczną wypracowaną przez Heraklita z Efezu, Martina Heideggera i św. Jana Ewangelistę. Tezą dowodzoną w pracy jest założenie, że Różewicz odwoływał się do Logosu na dwóch poziomach: tekstualnych odniesień i filozoficzno-kulturowym. Pierwszy rozdział dysertacji dotyczy Logosu presokratejskiego (ze szczególnym uwzględnieniem myśli Heraklita) oraz Martina Heideggera składa się z dwóch części – teoretycznej, w której wyłożona zostaje koncepcja Logosu, oraz analitycznej, gdzie pokazany zostaje związek poezji Różewicza z tymi koncepcjami na poziomie odniesień filozoficzno-kulturowych. Druga część składa się z rozważań teoretycznych dotyczących Logosu w Ewangelii św. Jana oraz analizy tekstualnych związków poezji Różewicza i Hymnu o Logosie.

Daria Munkiewicz